

ВІДГОМІН

«МЫ СТОЯЛИ В ПЕКАЛОВЕ...»

Минулого тижня у Млинові урочисто відзначили 64-у річницю визволення районного центру від німецько-фашистських загарбників. Урочистості, що розпочалися на Меморіалі Слави, тривали і у музичній школі. Щирі вітання на адресу ветеранів виголосили районний військовий комісар Анатолій Кононов, керівник клубу патріотичного виховання «Пам'ять» районної гуманітарної гімназії Марія Кравець, науковий співробітник краєзнавчого музею Вікторія Лещук, заступник голови селищної ветеранської організації Галина Тишук. А ґрунтовний екскурс у геройче минуле визволителів, у їх воєнні будні ще на мітингу зробив депутат обласної ради Григорій Шумейко. У його словах пульсувала сердечна вдячність визволителям за їхній подвиг, а ще вболівання за день грядущий України і ріднокраю. Як завжди, на висоті були митці районного центру дозвілля, музичної школи. На жаль, присутні констатували: все менше залишається у строю фронтовиків,

— і проповзли пів-Європи, перш ніж благословити світ Великою Перемогою.

Із близько трьох тисяч воїнів, які загинули під час визволення населених пунктів району, півтисячі і досі залишаються невідомими. Про це, зокрема, у своєму виступі наголосив голова районної ради Володимир Кислюк. Водночас у списку героїв-визволителів району рясніють прізвища відомих у всьому світі людей...

• Дубенчанин Олег Хвоєвський служив у Зоряному містечку. Хтось із ветеранів йому

сказав, що у роки війни у Дубно бував льотчик-космонавт СРСР, а згодом начальник центру підготовки космонавтів Георгій Береговий. Пан Олег цю вістку доніс до відомого дубенського журналіста Петра Яковчука і пообіцяв звести його із легендою космонавтики. Георгій Тимофійович погодився зустрітися із Петром Гнатовичем. Однак через напруженій робочий графік Берегового зустріч відкладалася. Врешті, дубенському журналісту так і не вдалося взяти інтерв'ю у космонавта. Однак Олег Хвоєвський сам з'ясував деякі питання.

Якось під час зустрічі з Береговим пан Олег пояснив, що земляк-журналіст прагне почути від космонавта підтвердження, що той служив у Дубно. Георгій Тимофійович розгорнув карту, а за мить відповів:

— Нет, у Дубно я не був. Ми стояли в Пекалове в 1944 году.

Зірка світової космонавтики, а в роки війни військовий льотчик, мав на увазі аеродром поблизу Пекалова, добре відомий млинівчанам.

До речі, Петру Гнатовичу вдалося з'ясувати, що лютнево-березневий визвольний марш-кідок теренами нашого району 1944-го у складі 29-го гвардійського кавалерійського полку здійснив генеральний конструктор космічних кораблів Олег Генріхович Івановський, згодом почесний громадянин Дубна. Це якраз той Івановський, котрий закривав люк у «Востоку-1» за кілька міттєвостей до відправки Юрія Гагаріна у

космос і на власні вуха чув гагарінське «Поехали!».

Разом з Івановським лютневої ночі 1944 року через Млинів, Пекалів, Хорупань та Дубно прйшов майбутній кінорежисер Станіслав Ростоцький. Його фільми «Білій Бім Чорне Вухо», «А зорі тут тихі», «Доживемо до понеділка» бачили всі в колишньому СРСР. Відомий кінорежисер ділився фронтовими спогадами з Петром Гнатовичем про Млинів, Печередів. До речі, невідомо, чому маршрути визволителів у 1944 році проліг аж через Печередів.

Ще один відомий визволитель — Юхим Ілліч Аронов — згодом головний лікар Московської швидкої допомоги. Не дивно, що у пам'яті визволителів завжди пульсувала загадка про нелегкі випробування війни, а також назви населених пунктів Івання, Млинів, Хорупань, Голчиці.

Ще про одного захисника — генерал-полковника Івана Дмитровича Підгорного, котрий у 70-х роках ХХ століття служив у штабі військ противовітряної оборони країн-учасниць Варшавського договору, іншим разом...

Віталій ТАРАСЮК

На фото: під час урочистості у музичній школі.